वज्रकृतदस्फटिकावदातः स्यात् अग्निवस्य अग्नवभ्रु विलोचनाभः। वैश्यस्य बालबद्धकोदण्डसन्निकाशः शूद्रस्य धौतकरवालसमानदीप्तिः। द्वौ वज्रवर्णौ पृथिवीपतीनां सद्भिः प्रतिष्ठौ न तु सार्वजन्यौ। यः स्याच्छवा विद्रुमभङ्गशोणो यो वा हरिद्रारससन्निकाशः। दैवतस्य सर्ववर्णानां गुणवत् सार्ववर्णिकम्। कामतो धारयेद्राजा नत्वन्योऽन्यत् कथञ्चन। अधरोत्तरतया हि यादृक् स्यादृक्षवद्वरः। ततः श्रेष्ठतरो वज्रो वर्णानां वज्रो मतः। न च मार्गविभागमात्रतया विदुषा वज्रपरिग्रहो विधेयः। गुणवद्गुणवत्तमं विभूतिर्विपरीतो अवनोदयस्य हेतुः। एकमपि वज्रं स्फुटं विटङ्कितमवलोक्यते विशीर्णं वा। गुणवदपि तन्न धार्यं वज्रं श्रेयोऽर्थिभिर्भवने। स्फुटितान्निविशीर्णस्फुटैर्यं भवन्तैः दूषणैरेतमध्यम्। न हि वज्रभृतोऽपि वज्रमाशु म्रियमाणस्य बलात्कारं न कुर्यात्। यस्यैकदेशः अतलावभासो यदा भवेल्लोहितवर्णचिह्नम्। न तत्र कुर्याद्विषमाचमाशु स्वच्छन्दवृत्तेरपि लोहितान्तम्। कोटयः यानि धाराश्च बहवो द्वादशेति च। उत्तुङ्गमतीक्ष्णाग्रा वज्रस्याकरजा गुणाः। षट्कोटिगुणमनमं स्फुटतीक्ष्णधारं वर्णान्वितं बहु सुपार्श्वमपेत दोषम्। इन्द्रायुधांशुविस्फुरितान्तरीक्षमेवंविधं भुवि भवेत् सुखमं न वज्रम्। तीक्ष्णाग्रं विमलमपैति सर्वदोषं धत्ते यः प्रवततनुः सदैव वज्रम्। इद्धिस्तं प्रतिदिनमेति यावदायुः श्रीसम्पत्सुतधनधान्यमो, पभूनाम्। व्याघ्रस्त्रिविधव्याघ्रतस्करान्मुभयानि च। दूरात्तस्य निवर्त्तन्ते कर्मांगल्यानि च। यदि वज्रमपेत सर्वदोषं विष्टयात्तस्य कुलविनिर्गतिं गुरुत्वे। मणिमाहुस्तविदो वदन्ति तस्य द्विगुणं रूपकलक्षमग्रमूल्यम्। त्रिमानहीनार्द्धतदर्द्धयेषं त्रयोदशं त्रिंशदतोर्द्धभागाः। अशीतिभागोऽथ शतांशभागः सहस्रभागोत्तमसमानवेगः। यत्तस्य कुर्वेहादशभिः कृतस्य वज्रस्य मूल्यं प्रथमं प्रदिष्टम्। द्वाभ्यां क्रमाद्वानिमुपागतस्य त्वेकावसानस्य विनिश्चयोऽयम्। न चापि तन्तुलैरेव वज्राणां धारणक्रमः। अष्टाभिः सर्षपैर्गौरैस्तद्वज्रं परिवल्लयेत्। वस्तु सर्वगुणैर्युक्तं वज्रं तरति वारिणि। रत्नवर्गवलक्षेऽपि तस्य धारणमिष्यते। अनेनापि हि दोषेण वज्रावज्ञेन दूषितम्। अमूल्यात् दशमं भागं वज्रं लभति मानवः। प्रकटानेकदोषस्य स्वल्पस्य महतोऽपि वा। अमूल्याच्छतयोभागो वज्रस्य न विधीयते। अदृष्टदोषमङ्गारे वज्रं यद्यपि दृश्यते। रत्नानां परिवर्मार्थं मूल्यं तस्य भवेद्बहु। प्रथमं गुणवन्मदाभ्युपेतं प्रतिबद्धं सदुपैति तत्र दोषम्। अवनामरणेन तस्य राज्ञो गुणहीनोऽपि मणिर्न भूषणाय। नार्यां वज्रमधार्यं गुणवदपि सुतप्रसूतिमिच्छन्त्या। अन्यत्र दीर्घचिपिटक्षुद्रादुगुणैर्विवर्जितम्। अथवा पुष्परागेण तथा गोमेदकेन च। वैदूर्यस्फटिकाभ्यां च कार्यैश्चापि पृथग्विधैः। प्रतिरूपाणि कुर्वन्ति वज्रस्य कुशलाजनाः। परीक्षा तेषु कर्त्तव्या विदुषद्भिः सुपरीक्षकैः। सुचारोल्लेखमालाभिस्तेषां कार्यं परीक्षणम्। पृथिव्यां यानि रत्नानि ये चान्ये लोहधातवः। सर्वाणि विलिखेदस्मं तस्य तैर्न विलिख्यते। गुरुता सर्वरत्नानां गौरवाधारकारणम्। वज्रे तान्यैरीत्येन सूरयः परिचक्षते। जातिभिरजातिं विलिखन्ति वज्रकुरुविन्दाः। वज्रैर्वज्रं विलिखति नान्येन लिख्यते वज्रम्। वज्राणि सुलक्षणयो वाच कारण जातयः। न तेषां प्रतिबद्धानां सा भवत्युर्गामिनी। तिर्यक्कृततत्वात् केषाञ्चित् क्वचिद्यदि दृश्यते। तिर्यग्लिख्यमानानां सा पार्श्वेऽपि दृश्यते। यद्यपि विशीर्णकोटिः सविन्दुरेखान्वितो विवर्णो वा। तदपि धनधान्यपुत्रान् करोति सेन्द्रायुधो वज्रः। सौदामिनीविस्फुरिताभिराम राजा यथोक्तं कुलिशं दधानः। पराक्रमाक्रान्तपरप्रतापः समस्तसामन्तभुवं भुनक्ति"। "विद्युदग्नौ तन्निवारयेत्तथा "प्रचण्डपवनाघाते मेघेषु स्तनितेषु वः। त्रिःपठेज्जैमिनीयोऽस्मि प्राङ्मुखो वाप्युदङ्मुखः। तस्य वा भूमयं चोरं विद्युतोयोऽवसीदति आ०तः भृतब्रह्मपुराणम्। "मनेः कल्पाचमिनस्य जैमिनेश्चापि कीर्त्तनात्। विद्युदग्निभयं नास्ति पठिते च गृहोदरे"। "लिखिते च गृहोदरे" इति वा पाठः। जैमिनिश्च सुमन्तुश्च वैशम्पायन एव च। पुलस्त्यः पुलहश्चैव पञ्चैते वज्रवारकाः" पुराणम्।

मत्स्यपुराणादि भावप्र० उक्तं यथा

"हीरकः पुंसि वज्रोऽस्त्री चन्द्रो मणिवरश्च सः। स तु श्वेतः स्मृतो विप्रो लोहितः क्षत्रियः स्मृतः। पीतो वैश्योऽसितः शूद्रस्तद्वर्णाभश्च यः। रत्नाकरे मतो विप्रः सर्वसिद्धिप्रदायकः। क्षत्रियो व्याधिविध्वंसी जराकृत्तुहरः स्मृतः। वैश्यो धनप्रदः प्रोक्त